Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26354
Copyright: Admont, Benediktinerstift

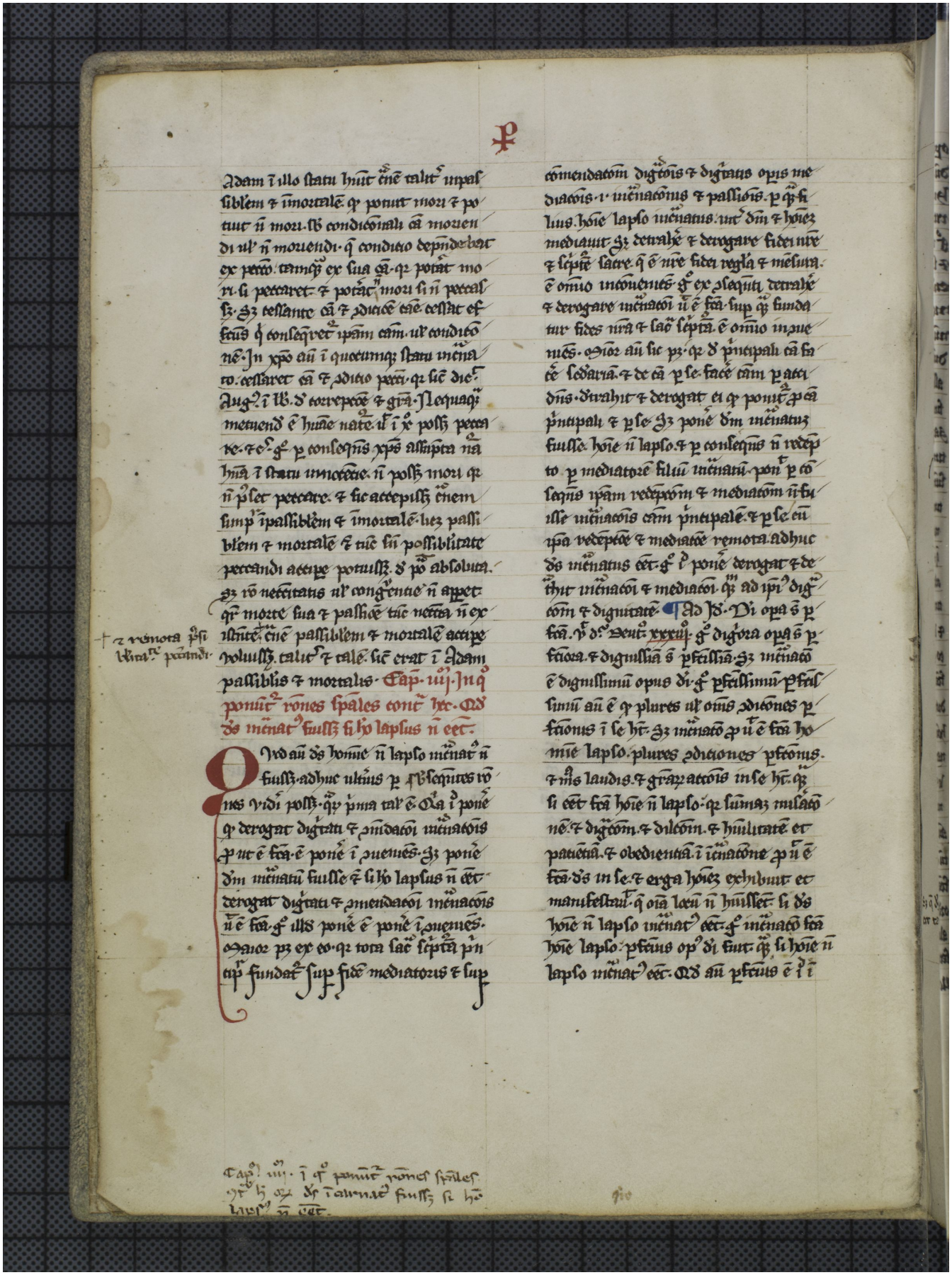

Adam ī illo statu huīt ēnē talīt impal
sibilem ⁊ īmortalē q̄ potuit mori ⁊ po
tuit ñ mori. sb conditōnali cā morien
di ul' ñ moriendi. q̄ conditio depēdebat
ex pcto. tamq̄ ex sua cā. q̄ potāt mo
ri. si peccaret. ⁊ potāt mori si ñ peccal
sz. Sz cessante cā ⁊ adiacē ēnē cessat ef
fectus q̄ consequeret ipam cām. ul' conditio
nē. In xpo aū ī quocumq; statu mēna
ro. cessaret cā ⁊ adiacē pcti. q̄ sic dicit
Aug. ī lb. d' correpcōe ⁊ gra. Sequaq;
metuend ē humāe natē. ul' ī x̄ posse pecca
re. ⁊ c. q̄ p consequēs xpūs assumpta na
tura ī statu innocētie. ñ posse mori q̄
ñ p̄ sēt peccare. ⁊ sic accepisse ēnem
simp ī passibilem ⁊ īmortalē. nez passi
bilem ⁊ mortalē ⁊ tūc sū possibilitate
peccandi accipe potuisse. d' po absolute.
Sz rō necessitatis ul' congēnitē ñ apet
q̄ morte sua ⁊ passiōē tūc necessa ñ ex
istētē ēnē passibilem ⁊ mortalē accipe
voluisse. talīt ⁊ talē. sic erat ī Adam
passibilis ⁊ mortalis. Cap. iiij. In q̄
ponit rōnes spales cont hr. Qd
ds mēnat fuisse si ho lapsus ñ eet.

Qd aū ds homīe ñ lapso mēnat ñ
fuisse. adhuc ultius p ista sequētes rō
nes vidi posse. q̄ p̄ma tal' ē. Qa ī ponē
q. derogat dignitati ⁊ amicitiē mēnatōis
p ut ē fēa. ē ponē ī quemēs. Sz ponē
dm mēnatū fuisse ⁊ si ho lapsus ñ eet
derogat dignitati ⁊ amicitiē mēnatōis
ñ ē fēa. q̄ illd ponē ē ponē ī quemēs.
Sanctor pz ex eo. q̄ tota sac scptā p̄n
cip fundat sup fidē mediatōis ⁊ sup
cōmendatōm dignitōis ⁊ dignitatis opis me
diatōis. i. mēnatōnis ⁊ passiōis. p q̄ si
lius homīe lapso mēnatus. nec dm ⁊ homīez
mediauit. Sz detrahē ⁊ derogare fidei nre
⁊ scptē sacre. q̄ ē nre fidei regla ⁊ mensura.
ē omno inconuēnēs. q̄ ex sequēti detrahē
⁊ derogare mēnatōi ñ ē fēa. sup q̄ fundā
tur fides nra ⁊ sac scptā. ē omno inpue
nēs. Sanctor aū sic pz. q̄ d' p̄ncipali cā fa
cē sedatiā. ⁊ de cā p se facē cām p ace
dns. detrahit ⁊ derogat ei q̄ ponit p cā
p̄ncipali ⁊ p se. Sz ponē dm mēnatuz
fuisse homīe ñ lapso. ⁊ p consequēs ñ recep
to p mediatorē filiū mēnatū. pōn p cō
sequēs ipam redēptōm ⁊ mediatōm ñ fu
isse mēnatōis cām p̄ncipalē. ⁊ p se cū
ipa redēptōe ⁊ mediatōe remota. adhuc
ds mēnatus eet. q̄ d' ponē derogat ⁊ de
tinit mēnatōi ⁊ mediatōi. q̄ ad ipi dig
cōm ⁊ dignitatē. Ad hd. Di opa s p
fēa. p d. Deut. xxxij. q̄ dignora opa s p
fēora. ⁊ dignissima s pfectissima. Sz mēnatō
ē dignissimū opus di. q̄ pfectissimū. p fal
simū aū ē q̄ plures ul' omis adiciones p
fectionis ī se hīt. Sz mēnatō p ut ē fēa ho
mīe lapso. plures adiciones pfectionis.
⁊ mis laudis. ⁊ gratiarum actōis in se hīt. q̄
si eet fēa homīe ñ lapso. q̄ sumaz mutatō
nē. ⁊ dignōm. ⁊ dilcōm. ⁊ humilitatē et
patientiā. ⁊ obedientiā. ī mēnatōne p ut ē
fēa. ds in se. ⁊ erga homīez exhibuit et
manifestat. q̄ oia locū ñ habuisset si ds
homīe ñ lapso mēnat eet. q̄ mēnatō fēa
homīe lapso pfectius op di fuit. q̄ si homīe ñ
lapso mēnat eet. Qd aū pfectius ē d ī

+ ⁊ remota psi
bilitate potendi

Cap. iiij. ī q̄ ponit rōnes spales
q̄ hī sz ds mēnat fuisse si ho
lapsus ñ eet.